

РЕШЕНИЕ

№ 4508

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4207** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН. Образувано е на основание постъпила касационна жалба от [фирма], [населено място], понастоящем [фирма], депозирана чрез юрисконсулт Г. Х. против Решение, постановено в открито съдебно заседание на 05.07.2017 г. по НАХ дело № 2540/2017 г. на Софийски районен съд, НО, 122-и състав, с което е изменено Наказателно постановление №206/28.12.2016 г. на Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, като е намален размера на наложената санкция от 5000 лева на 4000 лева. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение съдопроизводствените правила – касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, доколкото същото е постановено в открито съдебно заседание, като касатора не е уведомен за изготвени след това мотиви към същото. Изложени са подробни съображения в тази насока. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът Комисия за регулиране на съобщенията, не е изразила становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде оставена без уважение.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №206/28.12.2016 г. на Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, с което за нарушение на чл.331, ал.2, вр. чл.311, ал.1, вр. чл.313, ал.1, т.4 от ЗЕС на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за това, че на 01.12.2016 г. не е представило на контролните органи на КРС заверено копие от Приложение №1 от договор №500814653 от 06.12.2015 г., сключев с В. Д. В.. На основание събраните в хода на процеса доказателства въззивният съд е приел, че обжалваното НП е незаконосъобразно в частта относно размера на наложената санкция и го е изменил, като е намалил същата с решение, постановено в проведеното на 05.07.2017 г. открито съдебно заседание по делото. Към този момент мотиви не са изложени. По делото на СРС са приложени мотиви, без дата на изготвянето им и без да са изпращани на страните.

В приложените към делото на СРС мотиви въззивният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че дружеството е извършило вмененото му нарушение, доколкото е установено, че след покана от контролните органи на КРС не е представило поискания документ. Относно размера на наложената санкция СРС е приел, че с оглед обществената опасност на деянието и дееца съразмерна на извършеното нарушение и за постигане целите на наказанието би била санкция в размер на 4000 лева, поради което я е намалил до този размер.

Настоящият касационен състав намира, че при постановяване на решението СРС е допуснал нарушение на процесуалните правила, като е обявил същото в открито съдебно заседание, в което е приключило съдебното следствие, без да обяви мотивите си. Последните са изготвени впоследствие, на непосочена дата, като страните не са уведомени за тях.

В съдебното производство по обжалване на наказателни постановления пред районния съд се прилагат правилата на НПК. Относителните процесуални правила за разглеждане на делото са тези за въззивната инстанция. Според чл.340, ал.1 НПК в редакцията му към датата на постановяване на решението, решението на въззивната инстанция, заедно с мотивите се изготвя не по-късно от тридесет дни от съдебното заседание, в което делото е обявено за решаване. Ал.2 на същата разпоредба предвижда, че решението, заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава писмено, че е изготвено. Видно от посочената правна уредба НПК не предвижда във въззивното производство обявяване на решението в заседанието, в което делото е обявено за решаване и то без мотивите. Такива правомощия са предвидени за първоинстанционния съд. Според чл.300 НПК след като изслуша последната дума на подсъдимия, съдът се оттегля на тайно съвещание, за да постанови присъдата. Чл.308, ал.1 НПК предоставя възможност на първоинстанционния съд да изготви мотивите към присъдата и и след обявяването ѝ,

но не по-късно от петнадесет дни. В случая, като е постановил решението си в съдебното заседание, в което делото е приключило СРС е допуснал процесуално нарушение, като вместо по правилата на чл.340 НПК е обявил решението си по правилата на първоинстанционното производство, като за изготвените впоследствие мотиви страните не са уведомени. Според настоящия касационен състав това нарушение обаче не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, каквото е искането на касатора в касационната жалба. Това е така, тъй като с допускането му не е ограничено правото на защита на санкционираното дружество. Макар да не са му били известни мотивите на въззивния съд същото е депозирало в срок касационната си жалба. Вярно е, че към този момент не е било наясно на какво се базират правните му изводи и не е могло да изложи подробни аргументи в жалбата си. Такава възможност не е имало и впоследствие, след изготвяне на мотивите, доколкото същите не са му връчени. Но настоящият съдебен състав счита, че и без наличието на мотиви касаторът е могъл да обоснове допуснати в хода на въззивното производство съществени процесуални нарушения, ако е смятал, че има такива, тъй като с извършените от съда процесуалните действия е бил наясно. А след образуване на делото в АССГ и призоваването му е могъл да се запознае с тях и е имал възможност да допълни касационната жалба и да аргументира твърденията си. От друга страна съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН касационната жалба се разглежда по правилата на АПК и предвид разпоредбата на чл.218, ал.2 АПК за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон касационната инстанция следи служебно и без наведени доводи от касатора в тази насока. Предвид това и доколкото в делото на СРС са приложени мотиви към обжалвания съдебен акт, касационната инстанция не е в невъзможност да извърши дължимата проверка на същия.

При тази проверка съдът счита, че изводите на въззивния съд кореспондират на установената правилно фактическа обстановка и се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон. Деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора е безспорно установено в хода на въззивното производство. доводите на касатора, наведени в жалбата до СРС, че не е извършено нарушението, тъй като изискания документ не се съхранява при него са несъстоятелни. Неотнормими към извършване на нарушението са и твърденията, че изискани документи по същия случай били представени при извършването на друга проверка, касаеща същото лице. Всяка проверка е самостоятелна и при извършването ѝ субекта дължи представяне на изискани документи, независимо дали са представяни при предходна такава. Следователно правилно е наложена санкцията е съставомерни и установено, доколкото приетата за нарушена правна норма въвежда като изпълнително деяние на нарушението непредставянето на изискани от контролните органи документи, за което не се спори от дружеството. Правилно е приложена и санкционната норма. В съответствие с доказателствата по делото са изводите на СРС, че наложената имуществена санкция е завишена, при което законосъобразно, в съответствие със степента на обществена опасност на деянието и деца е намалена до посочения в решението размер.

СРС не е изложил мотив по приложението на чл.28 ЗАНН в настоящия случай, но настоящият съдебен състав счита, че не се установяват предпоставките за

квалифициране на деянието като маловажен случай по отношение на процесното нарушение. То е типично за вида си, не представлява изолиран случай и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Напротив, установено е че нарушението не е първо, като дружеството е санкционирано за същите нарушения с влезли в сила НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост, решението на СРС, с което е изменено НП следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение, постановено в открито съдебно заседание на 05.07.2017 г. по НАХ дело № 2540/2017 г. на Софийски районен съд, НО, 122-и състав, с което е изменено Наказателно постановление №206/28.12.2016 г. на Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, като е намален размера на наложената на [фирма], [населено място], понастоящем [фирма], имуществена санкция от 5000 лева на 4000 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.